

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

loci distantiam eidem Archiepiscopo grave sit ad vestram presentiam pro consequenda iustitia laborare, praesentium vobis auctoritate mandamus, ut quoties necesse fuerit, ad locum congruum accedatis, & sine personarum acceptance, iustitia mediante, procedere non tardatis. Nullis literis obstantibus, si quæ apparuerint veritate tacita &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ODONI TERDON. EPISCOPO.

Officio nostri debitum & solicitude requirit ut fratres & coepiscopos nostros in justis debeamus petitionibus specialius exaudire, nec eorum sententias, quas in contumaces & rebelles duxerint rationabiliter promulgandas, permittramus temeritate qualibet violari. Cum igitur, sicut tua nobis insinuatio patet, multi religiosi tuæ diocesis contra generale interdictum à te positum divina non metuant officia celebrare, fraternitati tuae auctoritate praesentium duximus indulgendum, ut liceat tibi omnes tuæ diocesis, salvis privilegiis & indulgentiis Rom. Pontificum, ad observantiam interdicti à te positi appellazione remota canonica districione compellere. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

GRADENSI PATRIARCHÆ.

Si quando à fratribus & coepiscopis nostris à nobis requiritur quod à tramite rationis non deviet, eorum postulationi facilem nos convenit præbere consensum; ut eò fortius circa injunctum sibi officium intendere valeant, & in nostra devotione persistere, quo se à nobis benignius ac celerius senserint exanditos. Inde est quod cum Ecclesiam sancti Achindani apud Constantinopolim te habere proponas, quidam suffraganeorum tuorum decimas à parochianis ejusdem Ecclesiarum, qui de tuis partibus ad eandem parochiam sœpe domicilia transferunt, ea occasione instanter requirunt, quia patres eorum, avi, sive proavi, decimas ipsis aliquando persolverunt, & ad ipsas decimas extorquendas nonnunquam suos vicarios transmittere non formidant; non attendentes quod licet ipsis parochiani eorum aliquando fuerint, ex quo se ad alienam parochiam transtulerunt, manum non licet cuiquam in messem mittere alienam. Ideoque nos

indemnitati tuae sollicitè providere volentes, fraternitati tuae praesentium auctoritate concedimus ut liceat tibi à parochianis praescriptra Ecclesiarum beati Achindani, noui obstante quod eorum antecessores predictis suffraganeis tuis, dum in ipsorum parochia permanebant, decimas persolverunt, liberè decimas percipere & tenere, nihilominus etiam jus conuentuale, quod in capillis Ecclesiarum prænominate tibi de jure competit, sine contradictione cuiuslibet de auctoritate nostra valeas exercere. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum i.v. Non. Maij, Pontificatus nostri anno primo.

ABBATI ET CONVENTVI
Belle-Ville.

CVM à nobis petitur &c. usque ad verbum illud effectum. Ut igitur apostolici favoris obtenuit religio vestra, Deo dante, grata in spiritualibus & temporalibus recipiat incrementa, statuimus ut vobis de concessione nostra sit licitum in locis in quibus competens fratum numerus à vobis fuerit institutus, cum assensu dioecesani Episcopi, sine detrimento juris alterius, oratoria sine cuiuslibet contradictione construere, ubi fratribus morantibus cum familiis suis secundum statuta ordinis vestri divina valeant officia ministrari. Datum Romæ apud sanctum Petrum Non. Maij, Pont. nostri anno primo.

EIS DEM.

Qvanto creatori vestro sub religione habitu astricli estis devotissimi famulari, tanto solicitus nos convenit provide ne per immoderati oneris gravitatem aliquatenus possit in vobis monastici profectus ordinis impediri. Acceptimus autem vobis significantibus quod ab ipso domus vestrae foundationis primordio de fundatoris voluntate processit ut fratribus S. Irenæi procreationem unam annis singulis liberaliter exhiberet, cum terras vel redditus non teneatis ab eis, propter quos hujusmodi procuratio ipsis debeat exhiberi. Verum tunc temporis propter fratum & servientium paucitatem domum vestram exhibita procuratio non grayabat, cum fines levium non excederet expensarum. Sed nunc tantum ibi excrevit numerus servitorum & fratum quod ad facien-

Epiſt. 134.
Quod licet ipsi cum confentiū Episcopi, & sine detrimento alterius, oratoria extrēre.

Epiſt. 135.
De procuratione exhibenda fratribus S. Irenæi.
Cap. Quanto.
De confab.

dam procurationem vix modò quatuor marchæ sufficerent, quæ pro una sufficierter fieri consuevit. Ut igitur per apostolicae sollicitudinis curam vestris possit in parte ista gravaminibus provideri, auctoritate præsentium vobis indulgemus, ne ultra primam mensuram in procuratione ipsa sitis ulterius prædictis fratribus obligati, sed expensis illis quæ sufficere consueverant sint contenti, nisi forte facultates Ecclesiæ vestre in tantum extreverint, quod sine gravamine, ampliato fratrum numero, ad solvendum debitum procurandi extendi possit quantitas expensarum. Nulli ergo &c. Datum ut suprà.

*ABBATI ET CONVENTVI
sancti Vedasti.*

*Epist. 136.
Statuta & laudabiles cœnobij istius consuetudines Pontificis confirmatae & approbatæ.*

Cum à nobis petitur &c. usque vestris postulationibus inclinati, rationabiles consuetudines Ecclesiæ vestre à bona memoria P. sancti Grisogoni Presbytero Cardin. tunc Legato sedis apostolicae approbaras, & per M. quondam Abbatem sancti Vedasti de consilio majoris & senioris partiis Capituli redatas in scriptis, & tam sigilli ipsius quam Card. ejusdem munimine roboratas, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus; inhibentes ne vel tu, fili Abbas, vel tuorum quilibet successorum contra eas temerè veniat, nec vos, filii monachi, contravenient aliquatenus pareatis. Adjicimus etiam ut, sicut in instrumento earundem consuetudinum continetur, curias & domos Obedientiarum, in quibus monachi consueverunt haec tenus ministrare, nunquam ulli laico sub quoque censu temerè concedere præsumatis, sed tam res Ecclesiæ vestre quam Obedientiarum ipsius per fratres vestros & monachos custodiantur, & fideliter pertractentur. Ad hæc, auctoritate vobis apostolica districtiū interdicimus, ne obventiones caritatum, annuos etiam redditus refectioni fratrum & pauperum in anniversariis deputatos, in alios usus, nisi evidens Ecclesiæ necessitas vel utilitas exigat, præter communem assensum vel majoris partis consilij senioris aliquatenus convertatis; sed tam dictæ obventiones, quam & redditus ipsi, per Priorem & monachos, quos Capitulum ad hoc deputaverit, fideliter reserventur. Nulli

ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum 11. Nonas Maij.

*GERARDO ABBATI
& Conventui Virziliacensi.*

Quamvis universa loca religiosa fore ac diligere teneamur, illis tamen propensiore curam impendere nos oportet quæ specialiter beati Petri juris existunt, & ad nostram nullo mediante provisionem pertinent & tutelam. Inde est quod nos jura monasterij vestri volentes integra conservari, & contra molestationes indebitas vos & idem monasterium speciali communire privilegio libertatis, ad exemplar felicis memoriae Urbani, Clementis, & Celestini prædecessorum nostrorum, auctoritate apostolica prohibemus, ne illus omnino Archiepiscopus, Episcopus, aut aliis Ecclesiæ Prælatus, nisi de speciali mandato Romani Pontificis vel Legati ab ipsis latere destinati, in monasterium ipsum, Abbatem, vel aliquem fratrum vestrorum interdicti, suspensionsis, vel excommunicationis sententiam promulgare præsumat. quod si fecerit, eam decernimus non tenere. Libertates præterea & immunitates & rationabiles ejusdem monasterij consuetudines haec tenus observatas, tam in animalium cura Presbyteris Ecclesiæ Virziliaci, Asconij, sancti Petri, Castris insulae, & Monterione committenda, & contrahendis matrimonii, & legitimè dirimendis, & excommunicandis, vel absolvendis, suspendendis, destituentibus, & restituendis Presbyteris, Clericis, & parochianis Ecclesiæ illarum, quam in aliis negotiis & sacramentis ecclesiasticis, ratas esse decernimus, & eas auctoritate apostolica vobis vestrisque successoribus confirmamus; districtiū prohibentes, ne quis possessiones, iura, vel bona prædicti monasterij præter conscientiam sedis apostolice, cui specialiter est subiectum, quomodolibet alienare, vel antiquas & rationabiles ejusdem monasterij consuetudines, & haec tenus observatas, violare præsumat. quod si quoquam fuerit attentatum, omnino statuimus irritandum. Adjicimus etiam, ut si Ecclesiæ Prælati à vobis canonicè tertio requisisti, manifestos malefactors vestros interdicere & excommunicare neglexerint, licitum sit vobis & successoribus vestris, ut eos candelis

*Epist. 137.
Veteres consuetudines laudabiles approbar, & nova in privilegia confer.*